

ואברכים לתורת ה' מתוך אהבה ושמחה - בכל מקום בואו בראותו בחור או אברך לומר בקרן זוית מיד שכן עליו ונעשה עמו כחבר וידיד נאמן מאז - לא החזיק עצמו גדול משום בר אוריין כי אם לחבר טוב - חבר אני לכל אשר יראוך - דבריו הנעימים נשארו חקוקים ורשומים בלב שומעיהם עד עולם הנצחי.

כותב שורות אלו זכה ג"כ בקטנותו להתחמם באורו הגדול במחיצתו בביתו נאווה קודש המוקף אלפי ספרי קודש מארבע רוחותי - גם שמעתי לקח טוב מפיו שיעורי דאורייתא דברים ערבים וחריפים, לאברכים מופלגים, עת היותו ראש הכולל דחסידי אמיניאוו פה ברוקלין בבית מדרשו דכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מאמיניאוו. - וכל השנים כולם שווים לטובה האי חסיד האי עניו.

זכר צדיק לברכה

כדאי להנציח זכרוננו הטהור של המחבר זצ"ל - ארשום מעט מן המעט אשר בזכרוננו כעת וממה ששמעתי ממנו - שושבינין שלו [אונטער-פירער בלע"ז] בחתונתו הי' רבו המובהק אדמו"ר הגאון הקדוש ר' שמעון שלום מאמיניאוו זצוק"ל עם הרבנית ע"ה. לא זו אף זו גם כתב כמה שורות של בקשה בתוך מכתבי ההזמנה להשתתף בחתונתו [לחבת הקודש נעתיק לשון קדשו: גם אני ש"ב של החתן יחי' הוא נכד דו"ז הרב הגאון חסידא ופרישא הר"ר יעקב זצ"ל אלבערשטיין מגאסטינין מבקש מקרובינו אנ"ש ומיודעינו להתעלם אתנו באהבים בשמחה של מצוה שמעון שלום באדמו"ר הקדוש זצלה"ה זי"ע מאמיניאוו יצ"ו] - על השאלה האידך זכה שכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זצוק"ל השתתף בחתונתו שלא כדרכו הגיד ברוב ענותנותו, הלכתי לאדמו"ר זצ"ל והזמנתי אותו לחתונתי, השיב אדמו"ר הלא גררי מאז שלא לילך לשום חתונה חוץ לקרוב ממשפחתי, השבתי לאדמו"ר אני היותר קרוב מכל בני משפחתו, ואדמו"ר משתומם לדעת מה כוונתי, השבתי ינסה נא אדמו"ר לבחון אותי באיזה תוס' בש"ס אשר לא אדע, ובכן אני היותר קרוב. אדמו"ר זצוק"ל קבל התשובה והשתתף בהחתונה. - כל ימיו הי' מדבר מחתונתו אשר שני גדולי הדור היו מסובין בה האדמורי"ם הקדושים מאמיניאוו ומסאטמאר זצ"ל. - בעת הוציא לאור ספרו הראשון לאור עולם ה"ה ספר חידושי רבינו יונה על מס' ע"ז עם הערות משלו הלך לכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זצוק"ל לבקש הסכמה, נענה אדמו"ר זצ"ל אמת הדבר גדרתי בעדי זה כמה שנים שלא ליתן שום הסכמה, אמנם ליוצא מן הכלל גם אני אצא מן הכלל, ואם אחר החורבן הנורא יצאת מן הכלל חזית להעמיק עצמך כל כך בתורה ולהיות מחובר חבר גם אני אצא מגדרי והבטיח לו אדמו"ר זצ"ל הסכמה [ולהבין דברי כ"ק אדמו"ר זצוק"ל מצאתי לנכון להעתיק דברי המחבר זצ"ל מתוך הקדמה לספריו שהדפים בחיים חיותו - וז"ל והנני לתת בזה שבח והודי' להשי"ת, אשר הפליא חסדו עמדי, ונתן בלבי להיות בין העמלים בתורתו

הקדושה, שכן רק מתוך עמל ותשוקה זוכה אדם לסייעתא דשמיא להשיג אור התורה ולגלות בה פנים מסבירות ומאירות. וכמו שכתב הגר"א ז"ל בפירושו למשלי ט"ז על הפסוק לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון וז"ל: "וכן הוא בתורה, רחמנא ליבא בעי, וכאשר ישים מגמת נפשו לעיין בתורת ה' בכל לבבו ובכל נפשו ה' יתן לו דעה ובינה והשכל ללמוד וללמד" עכ"ל. והנני מתפלל ומתחנן לפני אבינו שבשמים שאוכל להמשיך בלימוד תורתו הקדושה ג"כ בעתיד, ויזכני להיות ממצדיקי הרבים אשר עליהם אמר הכתוב "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" עכ"ל] אמנם לא בא ההסכמה לידי מעשה. נוכדאי לספר כאן סיום המעשה: כ"ק זצ"ל אמר היות שהבטיח מראש ליתן הסכמה ע"כ מרגיש את עצמו כבעל חוב המחוייב בתשלומין - אדמו"ר זצ"ל ה' יושב ומעיין וכה ה' הכרעת קדשו "מה זה ענין של הסכמה - להרבות בקונים להקל מהמחבר בעול הכספי - והנני חושב שהסכמתי היתה מביא קונים לערך בסך חמש מאות דאללער - מיד הושיט ידו ונתן לו שכרו משלם חמש מאות דאללער" דו"ק ותשכח כמה ה' סך זה בשנים קדמוניות תשי"ז לפ"ק - והוא חסידות גאונות ומדות יחד משולבות - וידע הדור האחרון]. - פעם נערך בבית חמיו הגה"צ זצ"ל סעודת שבע ברכות ובאו לכבודו שני גדולי הדור האדמו"רי"ם הגאונים וקדושים מסאטמאר ורש"ש מאמשינאוו זכר צדיקים לברכה וה' שם הרבה רבנים בסעודה זו. - בתוך הסעודה הציע אדמו"ר מאמשינאוו זצ"ל קושיא אחת ממרן הקדוש בעל אבני נזר זצוק"ל בהל' מגילה, כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר אמר על אתר ישוב לקו' זו מיד התחיל פלפול גדול הלך ושוב עם האדמו"ר מסאטמאר, והביאו על השלחן ספר אחר ספר. וסיים הגר"צ זצ"ל תאמין לי אשר כמעט כל ארגז הספרים ה' מונח אז על השלחן מגודל הפלפול. - בשנים קדמוניות פה אדמת ארצה"ב ה' דבר מוזר לילך בשבת קודש לבוש שמריימיל בחוצות ובא פעם לשלחן כ"ק האדמו"ר מסאטמאר לבוש בכובע חול, ובראות אדמו"ר זצ"ל זאת אמר לו בחבה יתירה אותך אין אני רוצה לראות בכובע, לך הביתה וחזור בשמריימיל (המחבר זצ"ל ה' לבוש בפויליש שמריימיל - ספאדיק) - פעם התארח בביתו נאווה קודש של האי גאון עולם שר התורה גאב"ד טשעבין זצ"ל מח"ס דובב מישרים הציע לו איזה קושיא, הגאון מטשעבין לא הניחו לסיים התירוץ ברצונו לתרץ בעצמו ואחר רבות היגיעות ענה שלא מצא יישוב מספיק לקושיא החמורה הזו, המחבר זצ"ל השיב לו תירוץ שלו, קפץ הגאון מכסאו מרוב התרגשות האיד לא כוון הוא לתירוץ זה. - עת הגיד שיעור במס' כתובות בכולל אמשינאוו, הציע קושיא אחת שהקשה להגאון ר' ראובן גראזאוסקי זצ"ל ר"מ תורה ודעת, בגמ' (כתובות נא.) דיליף מקרא והיא לא נתפשה דאשת ישראל שנאנסה מותרת לבעלה, ולמה לא סגי לן דין הכללי דכל התורה דאונס רחמנא פטרא מקרא ולנערה לא תעשה דבר. השיבו הגאון ר' ראובן ע"י דחזינן דאשת כהן שנאנסה אסורה